

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Histeridae (stumpbaggar), **Släkte:** *Abraeus*, **Art:** *Abraeus parvulus* Aubé, 1842 **Synonymer:**

Kännetecken

En 1,5 mm lång, klotrund, svartbrun skalbagge. Antennerna är små och de tre sista lederna bildar en tydlig klubba. De främre skenbenen är tydligt utvidgade. Täckvingarna är kraftigt punkterade. Stör man djuret fälls antenner och ben in på undersidan av djuret.

Utbredning och status

Arten är endast känd från Broholmen vid Strömsholm i Västmanland, där den är påträffad i enstaka exemplar 1961, 1976 och 1984. Arten är liten och lätt förbisedd, men habitatet är välundersökt och utbredningen är utan tvekan kraftigt fragmenterad. Arten är inte funnen någon annan stans i Norden, men förekommer i Mellaneuropa och Ryssland.

Ekologi

Biologin är dåligt känd. Arten är i Sverige påträffad under bark, i mulm och vitrötad ved i ihåliga grova ekar med trädmyran *Lasius brunneus*, i Norge även i en gammal klibbal med samma myrart. Även i Mellaneuropa lever arten i gamla lövträd med trädboende myror. Troligen lever arten som rovdjur på kvalster och andra små evertebrater.

Hot

Arten är starkt hotad eftersom den endast förekommer på en lokal i Norden och uppenbarligen har alldeles speciella biotopkrav. Trots att lokalen där den finns är fredad kan *Abraeus parvulus* få svårt att klara sig på grund av bristande trädkontinuitet.

Åtgärder

Fyndplatsen åtnjuter skydd som naturreservat. Dess skötsel bör inriktas på att gynna de ihåliga, solexponerade ekarna. Även eventuella liknande biotoper i närheten bör bevaras.

Litteratur

Lundberg, S. 1986. Några förklaringar till 1986 års skalbaggs katalog, med under 1984 och 1985 nytillkomna arter. *Ent. Tidskr.* 107: 148–150.

Gillerfors, G. 1990. Anteckningar om svenska skalbaggar – 3. *Ent. Tidskr.* 111: 87–89.

Författare

Rickard Baranowski 1994. Rev. Stig Lundberg & Bengt Ehnström 1999, Håkan Ljungberg 2005. © ArtDatabanken, SLU 2005.